

ikke er nogen Tjernbane, den samme Fordeel. Hvad angaaer Udbetalingen af Marschpengene, hvorom det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjorring) fremsatte nogle Bemærkninger, da er dette Forhold, saavidt mig bekjendt, ordnet paa en Maade, der ialfald ikke kan være trykkende for de Værnepligtige. Det ærede Medlem omtalte Forholdet navnlig med Hensyn til Hjemforlovinger, idet den endelige Berigtigelse af Rejsepengene først skeer ved Lægdsmanden i Hjemmet; men det ærede Medlem anførte selv, at den Værnepligtige, forsaavidt det var fornødent, kunde faae Forskud hos den Afdeling, han forlod, og jeg kan da ikke see Andet, end at det Væsentlige derved er opnaaet, ligesom det forresten er det Almindelige, at den Værnepligtige, naar han hjemforloves, har Noget tilbage af sin Afregning, af hvilket han da uden Besvær vil kunne afholde det Fornødne til sin Hjemreise. I ethvert Tilfælde kan han som sagt hos sin Afdeling faae det fornødne Forskud. At der derved vil foranlediges en noget forøget Regnskabsføring for Lægdsforstanderne, er nok muligt; det ligger imidlertid, saavidt jeg erindrer, mere deri, at det har Banffelighed at faae de militaire Afdelinger til at paatage sig den Deel af Regnskabsføringen, der efter den nuværende Ordning nærmest paahviler de civile Autoriteter. — Den ærede sidste Taler kom med en Antydning af, at Justitsministeriet ikke tilbørligt fremmede Gjennemførelsen af de Love, hvis Gjennemførelse paahviler det. Det gjør mig Dndt at høre en saadan Beskyldning, saameget mere, som den ikke er nærmere præciseret; men i ethvert Tilfælde angik det ærede Medlems Klage vel heller ikke Forhold, der staae i Forbindelse med den foreliggende Sag. Forsaavidt imidlertid det ærede Medlem maatte finde Anledning til nærmere at detaillere sin Klage over Justitsministeriet, er det en Selvfølge, at jeg efter Gvne og ved Leilighed skal søge at oplyse og, som jeg håaber, imødegaae den.

Madsen: Jeg troer dog ikke, at den høitærede Justitsminister har fuldkommen Ret, naar han forklarede Sagen saaledes, at de, der høre i Nærheden af Tjernbanerne, have en

naturlig Fordeel, og at Loven ikke skal tage noget Hensyn til denne Fordeel; thi man kan dog ikke nægte, at hvis de, der høre længere borte fra Tjernbanen og skulle marchere tilfods, faae deres Rejsepenge efter Loven, som den foreligger, og de, der rejse med Tjernbanen, ogsaa faae deres Rejsepenge efter Loven, altsaa i samme Omfang, saa er det en betydelig Fordeel, naar man siger, at de Sidste foruden disse Rejsepenge ogsaa skulle have deres Udgifter paa Tjernbanen godtgjorte. Man siger nu vel, at det er en stor Fordeel, at de Værnepligtige kunne komme hurtigere affled, og det kan heller ikke nægtes, at det er en Fordeel for Statskassen, thi en saadan Reise tager jo ikke saamange Dage, som det ellers vilde være Tilfældet; men naar paa den anden Side de, der ellers maatte marchere, kjøre paa Vogn, saa maae de jo betale deres Befordring meget dyrere, end hvis de kunde lade sig befordre paa Tjernbanen, og det forekommer mig derfor, at, naar man siger, at de, som rejse med Tjernbanen, skulle have deres Befordringsudgifter godtgjorte, saa maae ogsaa de, der lade sig befordre paa anden Maade, have Betaling for, hvad denne Befordring har kostet. Naar jeg har talt om, at Statskassen kunde slutte Accord med de forskjellige Tjernbaneselskaber, saa meente jeg rigtignok, at det kun skulde være som et Forsøg for 3 Aar, medens man forøvrigt blev staaende ved den nuværende Lovgivning; men man kan jo meget godt vedtage den foreliggende Lov og desuagtet optage den Tanke at slutte Accord med Tjernbanebestyrerne, hvorved Statskassen vistnok vilde spare Betydeligt. Istedetfor nemlig at sige, at de reisende Værnepligtige skulle have deres Rejseudgifter godtgjorte, kan man jo give dem fri Befordring, og jeg antager, at Rejseudgifterne derved ikke ville blive mere end det Halve imod, hvad de ville blive, naar hver Mand selv skal betale sin Reise og derefter komme med sin Regning. Det er denne Tanke, jeg beder det ærede Thing tage under Overveielse.

Schjorring: Hvis det skulde være nødvendigt at anføre enkelte Exempler som Støtte for den noget almindelige Bemærkning, jeg